

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.IV.41.208/2021/3.
A tanács tagjai: Dr. Dobó Viola a tanács elnöke
Dr. Hajas Barnabás előadó bíró
Dr. Balogh Zsolt bíró
Az I. rendű felperes: felperes1
(cím1)
A II. rendű felperes: felperes2
(cím2)
Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(cím3)
Az alperes képviselője: Dr. Bordás Ügyvédi Iroda
(cím4, ügyintéző ügyvéd: Dr. Bordás Vilmos)
A per tárgya: építési engedélyezési ügyben hozott BP/2611/000526-25/2021. számú közigazgatási határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata
A fellebbezés benyújtó fél: I. rendű felperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezett végzés: a Fővárosi Törvényszék 111.K.705.827/2021/6-I. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 111.K.705.827/2021/6-I. számú végzését helybenhagyja.
A Kúria kötelezi az I. rendű felperest, hogy fizessen meg az állam javára – külön felhívásra – 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési illetéket
A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A Budapest II. kerület, helyrajzi szám1 helyrajzi számú, természetben a Budapest II. kerület, cím5 szám alatti ingatlanon többlakásos lakóépület áll (a továbbiakban: társasház), melyben I. és II. rendű felperesek társasházi lakástulajdonnal rendelkeznek.

[2] Az alperes a 2021. szeptember 3. napján kelt BP/2611/000526-25/2021. számú határozatával a egyéb érdekelt1 (a továbbiakban: Építető) kérelmére az Építető tulajdonában lévő helyrajzi szám1/0/A/20 és a helyrajzi szám1/0/A/21 helyrajzi számú albetétek területén 3 db új tetőtéri lakás kialakítására építési engedélyt adott.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[3] A felperesek keresetet nyújtottak be az alperes határozata ellen, amelyben azonnali jogvédelem keretében a halasztó hatályának elrendelését kérték. Álláspontjuk szerint az építés megkezdése vagy az azzal előidézett helyzet fenntartása a jogukat, jogos érdeküket

sérti, ezért az ingatlanuk állapotát és lakhatásukat közvetlenül fenyegető hátrány elhárítása, valamint a jogvitára okot adó állapot fenntartása érdekében szükséges a halasztó hatály elrendelése. Ellenkező esetben az építési munkák az I. rendű felperes tulajdonában álló 3. emeleti lakás beázásához és lakhatásának, valamint munkájának ellehetetlenüléséhez vezetnének. A II. rendű felperes életminőségét is hátrányosan érintené az építéssel járó zaj és porhatások és az épület állékonyságát befolyásoló tényezők. Az építés során, az I. rendű felperes lakása feletti földem és épület tetőszerkezetének az elbontása miatt a környezeti hatásokkal (eső, hó, szél, fagy) szemben védtelenné válna. Előadták, hogy az I. rendű felperes ugyanezen lakásban végzi pénzkereső tevékenységét is, ezáltal az előbbi körülmények okán az ügyfeleket sem tudná fogadni, az ehhez kapcsolódó szellemi tevékenysége is akadályozva lenne, amely számára teljes egzisztenciális ellehetetlenüléshez vezet, mivel nem rendelkezik további ingatlannal, amelyben megélhetését biztosítani tudná. A jogvédelem elrendelésének hiányában a jogorvoslat intézménye kiüresedne, az építési munka megkezdése visszafordíthatatlan helyzetet eredményezne, ezáltal a településképi követelmény érvényre juttatása nem lenne biztosítható és a védett épület lényegi átalakításával történelemhamisítás következne be.

[4] Az alperes az azonnali jogvédelem iránti kérelem elutasítását kérte, mert a felperesek a kérelmüket alátámasztó okiratokat nem csatolták, az azt megalapozó tényeket nem valószínűsítették. Rámutatott arra, hogy az I. rendű felperes lakása feletti földem elbontását az építési engedély nem irányozza elő, valamint a kérelem a lakásban végzendő keresőtevékenységet sem támasztotta alá. A por- és zajterhelésre vonatkozó felperesi hivatkozással összefüggésben előadta, hogy ezek minden építkezés velejárói, amelyek csekély mértékű tűréséhez nagyobb súlyú közérdek fűződik, minthogy a teljes beruházás megvalósítását felfüggeszék emiatt. Álláspontja szerint a felperesek nem mutatták be, hogy az építkezés megkezdése miért és mennyiben érintené hátrányosan az épület állékonyságát. Nem értékelhetők az azonnali jogvédelem körében, az épület torony- és homlokzat rekonstrukciójával kapcsolatos felperesi érvelések, mivel ezek nem tekinthetők jogos érdeket sértő körülménynek.

Az elsőfokú fellebbezett végzés

[5] Az elsőfokú bíróság a felperesek azonnali jogvédelem iránti kérelmét elutasította.

[6] Rámutatott, hogy a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 50.§-ában szabályozott azonnali jogvédelem intézménye, kiegészítő jellegű, de egyúttal kivételes kedvezmény is mindazon helyzetekre, amelyekben a közigazgatási tevékenység vagy az azzal előidézett helyzet fenntartása a kérelmező jogát, jogos érdekét sérti. Elrendelésének célja, hogy a bíróság érdemi döntésétől függetlenül, előzetesen nyújtson jogvédelmet azokban az esetekben, amikor az ítélethozatalig tartó idő alatt a közigazgatási tevékenység vagy az általa előidézett helyzet visszafordíthatatlan, vagy aránytalanul terhes helyzetet eredményezne valamelyik fél számára. Rámutatott, hogy a valószínűsítésnek aktuálisnak és valósnak kell lennie, nem elegendő tehát jövőbeni hátrányokra hivatkozni, hanem tényszerűen és okszerűen szükséges azt a kérelmezőnek a körülményeiben fennálló, kedvezőtlen helyzetére kimunkálni. Az I. rendű felperes sérelme az elsőfokú bíróság szerint nem tekinthető tényszerűnek, hiszen azt egy olyan bizonytalan jövőbeni eseményre alapította, amely nem szolgálhat azonnali jogvédelem elrendelésének alapjául. Az eljárási igazságosság érvényesülése érdekében nem vélelmezhető előzetesen az Építettő szakszerűtlen munkavégzése, melynek következtében az I. rendű felperes ingatlanában káreseményt eredményez. Arra is rámutatott, hogy az építési tevékenység időszakosan változásokat idéz elő a közvetlen környezetben, így a II. rendű felperes életminőségében is, és megkíván bizonyos fokú toleranciát az érintettektől, azonban e körben

zaj és porhatásokra hivatkozni, melyek köztudomású hatásokként értékelendők, nem eredményezhetik a kérelmező javára történő elbírálást. Azt is kifejtette, hogy az ingatlan védetti minősége, valamint a torony- és homlokzat rekonstrukcióval kapcsolatos felperesi érvelések természetüknél fogva nem vonhatók a jogvédelem körében figyelembe vehető tények közé, miután ezek a per érdemét érintő hivatkozások.

[7] Az elsőfokú bíróság szerint a felhívott, közvetlenül fenyegető hátrány és ennek negatív hatásának bemutatása, valamint a jogszabály által megkívánt kauzális összefüggés alátámasztása nem valósult meg. Rámutatott arra is, hogy a felperesek részére akkor van mód kedvező döntés meghozatalára, ha a támadott határozattal szoros összefüggésben sikeresen mutatják be az abból származó és fennálló sérelmet. Hangsúlyozta, hogy a felpereseknek kellett volna olyan érveket felhozniuk, amely a közérdekhez fűződő jog- és érdekvédelmi szempontokat háttérbe szoríthatják.

A fellebbezés és az észrevétel

[8] Az elsőfokú bíróság végzésével szemben az I. rendű felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen azt kérte, hogy a Kúria az ideiglenes intézkedés iránti kérelmének adjon helyt, másodlagosan pedig az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új határozat meghozatalára utasítását kérte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) rendelkezéseire – így különösen a 381. §, 323. § (2) bekezdés, 389. §, 369. § – hivatkozva.

[9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság lényeges eljárásjogi jogszabálysértést követett el, amikor azt állapította meg, hogy az I. rendű felperes sérelme nem tekinthető ténszerűnek, mert azt egy bizonytalan jövőbeni eseményre alapította. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság iratellenesen hivatkozott arra, hogy nem vélelmezhető előzetesen az Építető szakszerűtlen munkavégzése, amely az I. rendű felperes ingatlanában kárt okoz. Iratellenesnek tartja azt a megállapítást is, miszerint az építési tevékenység időszakos változásokat idéz elő a közvetlen környezetben, valamint megkíván bizonyos fokú toleranciát az érintettektől, azonban e körben a zaj és por hatásokra hivatkozni, mint amelyek köztudomású hatásokként értendőek, nem eredményezheti a kérelmező javára történő elbírálást. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy sérelme nem ténszerű, mivel a felperes is hivatkozott arra, hogy az építés során elbontásra kerülne a lakása feletti földem, és az épület tetőszerkezete is, amely miatt a környezeti hatások (eső, hó, szél, fagy) ellen a felperes lakása védtelenné válna. Álláspontja szerint a perbeli építési engedélyhez benyújtott statikai műszaki leírás 2. oldalán ténszerűen ismerteti, hogy a tetőtér beépítése miatt tetőszerkezeti elemek szakaszosan, több ütemben elbontásra kerülnek. Ugyanennek a 4. oldalán a 4. pontja szerint a tetőszerkezet teljes egészében elbontásra kerül. Álláspontja szerint a műszaki leírás ténszerűen ismerteti, hogy az Építető a fagerendás padlásfödémét elbontja és egy vendégfödémét alakít ki. Ez a megoldás álláspontja szerint azt jelenti, hogy az I. rendű felperes lakása feletti földemet, amely egyébként a Társasház közös tulajdonú része, az Építető elbontja.

[10] Azt is kifejtette, hogy az alperes iratellenesen és rosszhiszeműen hivatkozik arra, hogy az építési engedély az I. rendű felperes lakása feletti földem elbontását nem irányozta elő. Előadta, hogy az azonnali jogvédelem iránti kérelemben megjelölte azokat a jogokat és jogos érdekeket sértő indokokat, amelyek az azonnali jogvédelem szükségességét megalapozzák, és amelyek számára közvetlenül fenyegető hátrányt okoznak, ezért az elsőfokú bíróság végzése a Kp. 50. § (1) bekezdésébe ütközik, így jogszabálysértő.

[11] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem mérlegelte kellően a pandémia által kialakult, a felpereseket érintő, mindenki számára ismert helyzetet, valamint az építészeti műszaki leírásban foglaltakat, amelyeket valószínűsíteni sem kell, ebből következően sérült

az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alapvető joguk.

[12] Köztudomású ténynek tartja, hogy a pandémiás helyzetre tekintettel és a nagyarányú megbetegedések miatt a dolgozó emberek bevételei jelentősen csökkentek, nagyon sok munkáltató otthoni irodai munkavégzésre állt át, következésképpen a pandémiás helyzet által hozott intézkedések miatti bevételecsökkenés, tartós otthoni munkavégzés mellett a felperesek otthonában végzett építési munka olyan aránytalan terhet róna, amely meghaladja azt a hátrányt, ami az azonnali jogvédelem biztosítása okozna. Emellett hivatkozott arra is, hogy az Építető egy frissen alakult, vagyontalan projekt cég, így a felpereseknek okozott vagyoni hátrány esetén a kártérítés sem biztosított.

[13] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság végzésének indokolásában iratellenesen hivatkozott arra, hogy a felperes „ideiglenes intézkedés iránti kérelmében” kifejtett közvetlenül fenyegető hátrány és ennek negatív hatásait nem mutatta be, valamint a kauzális összefüggést nem támasztotta alá. Az I. rendű felperes emellett hivatkozott az emberi jogok Európai Bírósága esetjogára, az ENSZ Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Bizottságának gyakorlatára a lakhatáshoz való jog érvényesülésével összefüggésben. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a felperesek emberhez méltó lakhatási feltételei lényegesen sérülnek azzal, hogy az évekig tartó építkezés hatásait kell elviselniük.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A fellebbezés az alábbiak szerint nem megalapozott.

[15] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül.

[16] Az elsőfokú bíróság végzésében idézte a felperes azonnali jogvédelem (halasztó hatály) elrendelése iránti kérelme elbírálása körében irányadó, releváns jogszabályokat, és azok alapján jogszerű döntést hozott a kérelem elutasításáról, döntésével a Kúria is egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[17] A Kp. elfogadásával a közigazgatási per megszűnt a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény egyik különleges eljárása lenni. A Kp. 1. §-a értelmében a közigazgatási jogviták elbírálása iránti közigazgatási perben és az egyéb közigazgatási bírósági eljárásban a Kp.-t kell alkalmazni. A Kp. 6. §-a pedig kimondja, hogy a közigazgatási perben vagy az egyéb közigazgatási bírósági eljárásban a polgári perrendtartás szabályait akkor kell alkalmazni, ha azt e törvény kifejezetten előírja. A polgári perrendtartás szabályait e törvénnyel összhangban kell alkalmazni. A közigazgatási per szabályrendszere tehát – még ha a Kp. a Pp. számos rendelkezését alkalmazni rendeli is – autonóm, a polgári per szabályaitól független eljárási rezsim, ezért a Kúria a Pp. felperes által felhívott rendelkezéseit sem vehette figyelembe.

[18] A Kúria emellett megjegyzi azt is, hogy a Pp.-ben szabályozott ideiglenes intézkedés és a Kp.-ben szabályozott azonnali jogvédelem jogintézménye számos ponton jelentős mértékben eltér egymástól, a két jogintézmény nem „csereszabatos”, ezért a felperes fellebbezésének petituma sem volt teljesíthető.

[19] A Kúria az azonnali jogvédelem iránti kérelem elbírálása során következetesen alkalmazza a következő szempontokat.

[20] A felperes által is felhívott Kp. 50. § (1) bekezdése szerint, akinek jogát, jogos érdekét a közigazgatási tevékenység vagy az azzal előidézett helyzet fenntartása sérti, a közvetlenül fenyegető hátrány elhárítása, a vitássá tett jogviszony ideiglenes rendezése,

illetve a jogvitára okot adó állapot változatlan fenntartása érdekében a perre hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságtól az eljárás során bármikor azonnali jogvédelmet kérhet.

[21] Az idézett jogszabályi rendelkezés a keresettel támadott közigazgatási tevékenység vagy az azzal előidézett helyzet fenntartása, valamint a jog, jogos érdek sérelme között ok-okozati összefüggés fennállását kívánja meg. A sérelemnek nem egy további vagy majdani, hanem közvetlenül a keresettel támadott közigazgatási tevékenységből kell következnie, és nem lehet hipotetikus, hanem annak ténylegesen fenn kell állnia a támadott közigazgatási tevékenység következtében. Az azonnali jogvédelem, mint kivételes kedvezmény alkalmazásához az oksági kapcsolatnak tehát közvetlennek és ténylegesnek kell lennie.

[22] A határozat jogsértő jellege a per érdemében vizsgálható, míg az azonnali jogvédelemről a bíróság kizárólag a Kp. 51. § (3) bekezdésében foglalt szempontok vizsgálata alapján dönthet. [Kpkf. VI. 39.317/2020/2] A Kúria gyakorlata szerint, ha a felperes a keresetlevélben az ügy érdemére vonatkozóan tesz előadást, az nem értékelhető az azonnali jogvédelem iránti kérelem önálló indokaként. [Kpkf. V. 39.732/2020/2] A határozat esetlegesen jogszabálysértő volta olyan kérdés tehát, amelyről az elsőfokú bíróságnak az eljárást befejező érdemi határozatában kell döntenie. [Kpkf. I. 40.351/2021/2]

[23] Az azonnali jogvédelemről szóló döntés során a bíróságnak – a Kp. 51. § (3) bekezdése szerint – az arányosság elve alapján, a közérdek és valamennyi fél szempontjából azt kell mérlegelnie, hogy az azonnali jogvédelem elmaradása nem okoz-e súlyosabb hátrányt, mint amilyennel az azonnali jogvédelem biztosítása járna. Ahhoz, hogy a bíróság e mérlegelést érdemben elvégezhesse, a kérelemben részletesen meg kell jelölni azokat az indokokat, amelyek az azonnali jogvédelem szükségességét megalapozzák, és az ezek igazolására szolgáló okiratokat csatolni kell. A kérelmet megalapozó tényeket valószínűsíteni kell (Kp. 50. § (4) bekezdés). A törvény a kérelmezőtől elvárja, hogy álláspontját a kérelmében teljesszókörűen előadja, a bizonyítékait pedig bemutassa, hogy ezzel is elősegítse a koncentrált eljárást. Éppen ezért az azonnali jogvédelem iránti kérelem kapcsán hiánypótlásra nincs lehetőség (Kp. 51. § (1) bekezdés).

[24] E jogszabályhelyekre tekintettel a perbeli esetben is az azonnali jogvédelmet kérő felpereseknek kellett volna a kérelmükben a kellő (szükséges és elégséges) mértékben valószínűsíteniük a Kp. 51. § (3) bekezdésében meghatározott feltétel fennállását, vagyis, hogy a saját érdekkörükben felmerülő szempontok – a határozat végrehajtásához az Építettő érdekét megelőzve – az azonnali jogvédelem biztosítását indokolják. [Kpkf. VI. 39.136/2020/2]

[25] A felperesek kérelmében foglaltak alapján azonban a következők miatt nem állapítható meg, hogy az azonnali jogvédelem elmaradása nem okozna súlyosabb hátrányt, mint amilyennel az azonnali jogvédelem biztosítása járna.

[26] A felperesek keresetlevelükben állították, hogy az alperes határozatában engedélyezett tevékenység I. rendű felperes 3. emeleti lakásának beázásához és lakhatásának, valamint munkájának ellehetetlenüléséhez vezetnének és az épület állékonyságát hátrányosan befolyásoló tényezőkre is hivatkoztak. Állításaikat azonban nem támasztották alá, így nem tettek eleget valószínűsítési kötelezettségüknek sem. Ennek során egyetlen tényelőadást fogalmaztak meg, miszerint elbontásra kerül az I. rendű felperes lakása feletti födém és az épület tetőszerkezete is, amely miatt a környezeti hatásokkal (eső, hó, szél, fagy) szemben a felperes lakása védtelenné válna. A kérelmet megalapozó tények valószínűsítését a felperesek elmulasztották. Az engedélyezési dokumentáció részét képező, elsőként a fellebbezésben hivatkozott statikai műszaki leírás szerint „A tervezett vendégfödém a meglévő tetőszerkezet védelme alatt, szakaszosan készül, ezáltal biztosítandó, hogy a 3. emeleti lakások az új födém kivitelezési ideje alatt ne ázzanak be esős idő esetén. A vendégfödém elkészültét követően

ideiglenes (építési állapotban) burkolati rétegeket (lejtésképzés + csapadékvíz elleni szigetelés) kap, melynek célja, hogy a tetőszerkezet elbontását követően az új fedélszerkezet és héjfalas elkészültéig biztosítva legyen az épület csapadékvíz elleni szigetelése.” A statikai műszaki leírásban a felelős statikus tervező egyrészt kifejtette, hogy az épület jelenlegi állapotában alkalmas egy esetleges tetőtér beépítésére, statikai szempontból az épület állékony, és nyilatkozott arról is, hogy alkalmazott tartószerkezeti megoldások megfelelnek az EU, országos és ágazati szabályzatoknak, szabványoknak és kiadványoknak, valamint a műszaki előírásoknak és törvényi követelményeknek, az így kialakult szerkezet mind statikailag, mind szilárdságtanilag megfelel, állékony. Az I. rendű felperes ezzel szemben nem jelölte meg, mire alapozza a kérelemben és a fellebbezésben a statikai műszaki leírásban foglaltakkal ellentétes állítását (a lakása beázását, a lakhatása ellehetetlenülését), amely az azonnali jogvédelem elrendelését megalapozná. A beázás nem szükségszerű velejárója a földem elbontásának, csak akkor, ha az építési, kivitelezési tevékenység nem szakszerű. Ezt előre vélelmezni nem lehet, ahogyan arra az elsőfokú bíróság is megalapozottan hivatkozott.

[27] Továbbá az I. rendű felperes azonnali jogvédelem iránti kérelmében és a fellebbezésében sem adta elő, hogy munkájára, gazdálkodására konkrétan milyen hatást gyakorolna az építkezés, azt sem jelölte meg, hogy a lakásban lakhatásának biztosítása mellett milyen pénzkereső tevékenységet végez, a Budapesti Ügyvédi Kamara ügyvédi kamarai nyilvántartotti jogviszonyáról szóló igazolást, amely szerint működési helye a perbeli lakása csak a fellebbezéséhez csatolta. A Kp. 112. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 100. § (3) bekezdése szerint a fellebbezésben új tény vagy bizonyíték előadására akkor van lehetőség, ha az az elsőfokú ítélet meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, és elbírálása esetén reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. Nyilvánvaló, hogy nem a fellebbezést követően jutott az I. rendű felperes tudomására, hogy ügyvédi irodája a perbeli lakásban működik, ezért a Kúria a fellebbezés elbírálása során erre a felperesi előadásra sem lehetett figyelemmel.

[28] A Kúria e körben azt is megjegyzi, hogy önmagában az a körülmény, hogy a lakásban ügyvédi iroda működik, nem teszi I. rendű felperes kérelmét megalapozottá. Figyelemmel arra, hogy az I. rendű felperes pontosan és konkrétan nem mutatta be azt, hogy hogyan, s mennyiben érinti a keresettel támadott határozat végrehajtása saját és ügyvédi irodája gazdasági helyzetét, likviditását és ügyvédi irodája működését, ezeket alátámasztó okiratot pedig egyáltalán nem is csatolt, az elsőfokú bíróság nem került abba a helyzetbe, hogy bármely körülményt is a Kp. 51. § (3) bekezdése szerinti, arányosság elve alapján történő mérlegelése körébe vonhatott volna.

[29] Az I. rendű felperes fellebbezésében foglaltak alapján tehát nem állapítható meg, hogy az azonnali jogvédelem elmaradása nem okozna súlyosabb hátrányt, mint amilyen az azonnali jogvédelem biztosítása járna. Az I. rendű felperes lakhatáshoz való jogát az építési munkálatok nem érintik, az azzal járó szokásos zavaró hatások a már kifejtettek szerint nem teszik indokoltá az azonnali jogvédelem biztosításának elrendelését.

[30] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az ingatlan védetti minősége, valamint a torony- és homlokzat rekonstrukcióval kapcsolatos felperesi érvelések természetüknél fogva nem vonhatók a jogvédelem körében figyelembe vehető tények közé, miután ezek a per érdemét érintő hivatkozások.

[31] A Kúria megjegyzi, hogy a Kp. nem zárja ki, hogy az azonnali jogvédelem iránti kérelmet – az elsőfokú bíróság végzésének fordulata szerint ha a felperesek olyan, okiratokkal is igazoltérveket hoznak fel, amelyek a közérdekhez fűződő jog- és érdekvédelmi szempontokat háttérbe szoríthatják – újból benyújtsák a felperesek.

[32] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[33] *Az azonnali jogvédelem iránti kérelem sikeréhez elő kell adni azokat az indokokat, további körülményeket is, amelyek valószínűsítik, hogy a keresettel támadott döntés végrehajtása olyan jelentős hátránnyal járna, amelyek nincsenek arányban a végrehajtáshoz fűződő közérdekkel.*

Záró rész

[34] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[35] Az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem keletkezett, ezért e körben a Kúriának a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán Pp. 81. és 82. §-aira figyelemmel döntenie nem kellett.

[36] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontjában és 47. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték viselésére a felperes a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102. § (1) bekezdése alapján köteles.

[37] A Kúria által hozott határozat ellen fellebbezésnek a Kp. 112.§ (2) bekezdése, felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2022. január 18.

Dr. Dobó Viola s.k. a tanács elnöke
Dr. Balogh Zsolt s.k. bíró

Dr. Hajas Barnabás s.k. előadó bíró

A kiadmány hitelül: